

EL TEMPS

DIRECCIÓ, ADMINISTRACIÓ, PUBLICITAT I VENDES: Avda. del Baró de Càrcer, 40, 13. 46001 València. Telèfon: (96) 352 48 69. Fax: (96) 352 09 83.

REDACCIÓ DE BARCELONA: Carrer de Casanova, 46, 4-2. 08011 Barcelona. Telèfon: (93) 451 03 75 i 323 00 71. Fax: (93) 323 35 41.

REDACCIÓ DE MALLORCA: Plaça del Mercat, 4, 4rt, B. 07001 Palma de Mallorca. Telèfon i Fax: (971) 72 07 63.

EDITA: Edicions del País Valencià, SA.
EDITOR: Eliseu Climent.

DIRECTORA: Assumpció Maresma.
CAP DE REDACCIÓ: Joan Vila i Triadó.
REDACCIÓ DE VALÈNCIA: Miquel Alberola, Vicent Lafora, Joan Morales, Ignasi Pellicer, Jordi Sebastià, Rafa Gil (*Fotògraf*) i Lola Carrasco (*Secretària de redacció*).

REDACCIÓ DE BARCELONA: Oriol Malló, Pere Martí, Eduard Voltas i Mercè Montoliu (*Secretària de redacció*).

REDACCIÓ DE PALMA: Miquel Payeras.
CORRESPONSALS: Francesc Robert (Andorra), Pere Codonyan (Perpinyà).

RÚBRIQUES: Jordi Ballo, Ramon Barnils, Pere Calders, Fabià Estapé, Vicent Parla, J. J. Pérez Benlloch, Ferran Torrent.

COL·LABORADORS: E. Aguilera, J. Alandes, S. Alcalà, A. Alfaro, F. M. Anton, L. Bonada, F. Bueno, F. de P. Burguera, X. Bussé, J. A. Benach, F. Caballero, R. de la Calle, A. Castel, E. T. Climent, J. Comellas, A. Cort, S. Cucurella, M. Domínguez, X. Duran, M. Ferrando, L. Ferri, V. Franch, X. Fuster, C. Gàmez, J. L. Guàrdia, D. P. Grau, A. Guasch, J. M. Játiva, J. M. Lloró, J. Marí, X. Mínguez, J. F. Mira, J. Morell, J. M. Oleaque, M. Ollé, T. Picazo, M. Porta Perales, P. Quintana, A. Reig, J. Reus, M. Serra, J. L. Sirera, M. Soler, M. Vicent, E. Vizcarra.

COL·LABORADORS GRÀFICS: S. Llosà, D. Orrit i C. Puértolas.

ARXIU: Jesús Prats (Fotografia), Rosa Serrano (Documentació).

PUBLICITAT I PROMOCIÓ: Franal, Associats, València, Tel. (96) 351 05 80. Barcelona, Tel. (93) 451 03 75. Mallorca, Tel. (971) 72 07 63.

SUBSCRIPCIONS: Xelo Tortosa.
PRODUCCIÓ: Josep Agustí i Jem Cabanes (Correcció lingüística), Lina Casanovas (Maquetació), Rosanna Puchades (Textos).

DISSENY DE PORTADA I GRÀFICS: Víctor Navarro.

TRACTAMENT ELECTRÒNIC D'IMATGES: Eina Edicions, SL.

FOTOMECÀNICA: Añón.

IMPRESSIÓ: Rivadeneyra, SA.

DIPÒSIT LEGAL: V-853-1984.

Cap part d'aquesta publicació pot ser reproduïda per cap mitjà, ja siga mecànic, fotogràfic, electroòptic, magnètic, de fotocòpia, o qualsevol altre, sense permís de l'editor.

Prada, vint-i-cinc anys

La Universitat Catalana d'Estiu (UCE) ha arribat a la seua vint-i-cinquena edició. És obligat, com en qualsevol commemoració, de passar revista a la feina feta en aquestes dues dècades i mitja de trajectòria, però també, i sobretot, de plantejar-se, debatre i definir què cal fer en el futur.

En el capítol de la feina feta, no hi ha discussió: el servei que ha fet l'UCE al país és innegable. Com a centre docent lliure, impartint ensenyances a tot tipus d'alumnes, sense discriminació acadèmica o economia. Com a fòrum de debat polític i social, primer en els foscos anys del post-franquisme, on l'UCE esdevenia el parlament imaginari de la nostra classe política; després durant la transició, quan va acollir apassionats debats sobre la vertebració institucional que el país iniciava tan tímidament, fins al punt de fer entrar la cita estiuenca de Prada en una crisi d'identitat. D'ençà dels primers vuitanta, l'UCE ha estat altaveu –i també víctima moltíssimes vegades– de les renúncies que la transició va comportar, especialment la de convertir en poc menys que maleït el concepte de Països Catalans.

La Universitat de Prada és avui un dels pocs espais on els Països Catalans s'estudien, es reformulen, es pensen, i –segurament l'aspecte més important de tot– es viuen a fons. La coincidència de persones –professors i estudiants– de la Catalunya Nord, del Principat, d'Andorra, del País Valencià i de les Illes Balears, durant dues setmanes, en un ambient on es barreja el rigor científic i cultural amb l'esperit lúdic i el contacte personal, és potser una de les claus de la supervivència de l'UCE.

Però al balanç acadèmic-polític positiu, cal posar-li el contrapès d'una infraestructura totalment caducada i insuportable: la *logística* de la Universitat (dormitoris, menjar, condicions higièniques) no ha evolucionat al mateix ritme que els continguts acadèmics. Algunes de les condicions que eren vàlides a finals dels anys setanta avui són del tot inacceptables i ai-

xí ho han denunciat repetidament alguns dels assistents. Parlar de futur és, doncs, parlar de millores tècniques. L'actual rector de la Universitat, Max Cahner, en una entrevista que publiquem a les pàgines d'*Actualitat*, demana

a les institucions signants del protocol de Llívia que compliquen el compromís i facen possible econòmicament millorar i ampliar les instal·lacions del Liceu Renouvier, avui del tot insuficients per a una universitat moderna.

En segon lloc, Prada ha caminat en els últims anys cap a la professionalització, fet que ha donat més agilitat a la Universitat, sense perdre l'esperit voluntarista i militant que la va fer nàixer. L'equilibri entre professionalitat i voluntarisme s'ha de mantenir, completant el primer, que és, al cap i a la fi, l'esperit de l'UCE, filla del 68, de trajectòria lliure, però eficaç i científicament enriquidora.

L'últim punt que no hem d'oblidar és el que la Catalunya Nord i l'UCE s'han donat mútuament. La recuperació de la identitat catalana de les comarques situades al nord de la frontera franco-espanyola han tingut un ajut –modest però significatiu– en l'encontre anual de Prada, i aquesta ha sobreviscut millor pel fet de fer-se al Conflent i de tenir sempre una excel·lent collida per part dels habitants d'aquesta bonica zona del país.

